नत्वम्। यथा, सन्दाभारते। १२। २२८। ४। "सामान्यस्विभिर्गता ब्रह्मनोकनिवासिभः। ब्रह्मेवामितदीप्तीजाः गान्तपाषा महातपाः। विचचार यथाकामं विषु स्रोकेषु नारदः ॥") सामान्यं, त्रि, (समानस्य भाव:। समान+ व्यञ् ।) प्रनेकसम्बन्धे कवस्तु । साधारणम् ।

इत्यमरः। ३।१। ८२॥ यथा, देवनः। "सामान्यं पुच्चकन्यानां सृतायां स्त्रोधनं विदुः। चप्रजायां इरेड्सो माता भाता पितापि वा॥" इति दायतस्वम् ॥

(यथा च कुमारे। ७। ४४। "एकैव मूर्त्तिविभिदे विधा सा सामान्यमेषां प्रथमावरत्वम्। विष्णोर्हरस्तस्य इरि: कदाचित विधास्तयोस्तावि धातुराखी॥")

सामान्यलच्या, स्त्री, (सामान्यं साधारणधर्माः बच्चां यस्याः।) प्रजीक्षितसन्तिकर्षविशिषः। स तु बावयज्ञायकसामान्यज्ञानम्। यथा। पक्षघटदर्भने सक्तलघटनानं भवति ईदृशघट-त्वादिज्ञानम्। तत्ममाणं यथा, भाषापरि-

"घलीकिकः सन्निकर्षस्त्रविधः परिकीर्त्तितः। सामान्यलच्या ज्ञानलच्या योगजस्त्या॥ यासर्तिरात्रयाणान्तु सामान्यत्रानमिखते। तदिन्द्रियजतबर्माबोधसामग्रापेचते॥" सामान्यशासनं, क्री, (सामान्यं शासनम्।)

सामान्याधिकार:। यथा,---"मञ्जेन्द्रकोषी खाद्बद्धाशासनं धर्माकौसकः। सामान्यशासनं सीरं सुकुति: शूद्रशासनम् ॥"

इति पुरवर्गे शब्दरतावली॥ सामान्या, स्त्री, (सामान्य + टाप्।) साधारणी नायिका। यस्या लच्चम्। धनमातलाभाये-सकलपुरुषाभिलासा॥ सा विधा। यन्यसभीग-दु: खिता। वक्रोत्रिगर्व्विता। मानवती। वक्रोतिगर्व्वितापि दिविधा। प्रेमगर्व्विता सीन्दर्थगर्बिता च। एता नायिका श्रवस्थाभेदेन प्रत्येकं षष्टप्रकारा भवन्ति । यथा । प्रोषित-भन्ता । खण्डिता २ कल्डान्तरिता ३ विप्र-नन्धा ४ उत्कारिहता ५ वासक्सका ६ खाधीन-पतिका ७ श्रभिसारिका ८। इति रस-मञ्जरी॥ (यथा च साहित्यदर्षेषे । ३। 1 599 -- 999 1

"धोरा कलाप्रगल्भा स्याहेश्या सामान्यः नायिका । निमंगानिप न हे ष्टि न रज्यति गुणिजिप।

वित्तमात्रं समालोक्य सारागं दर्शयेद् बह्धिः॥ काममङ्गोकतमपि परिचौणधनं नरम्। माता निष्कु। मयेदेषा पुनः सन्धानकाङ्घया ॥ तस्तराः पण्डुका मूर्खाः सुखप्राप्तधनास्तथा। लिङ्गिन्स्विकामाद्या यासां प्रायेख वक्षभाः॥ एषापि सदनासका कापि सत्यानुरायिगी। रक्तायां 🕶 विरक्तायां रतमस्यां सुदुर्लभम्॥"

पक्ड की वातरीगवण्डादिः। इसं प्रच्छकं ये कामयन्ते ते क्वकामाः । तत्र रागडीना यथा नटकमेलकादौ मदनमञ्जूर्थादिः। रक्ता यथा स्टब्स्किटिकादी वसन्तसेनादिः। पुनस्। "घवस्वाभिर्भवन्वष्टाविताः षोड्यमेदिताः ॥ खाधीनभन्त का तद्दत् खिष्डतायाभिसारिका क्रबंदान्तरिता विप्रबन्धा प्रीवितभन्तेका। पन्या वासक्षमञ्जा स्थादिश्होत्किरिहता

तया॥" एतासां लचणाणि त तत्तच्छाव्दे विशेषती दृष्ट्यानि॥) सामि,व्य, चर्चम् । निन्दा । इत्यसरः ।३।३।२४८॥ सामिकतः, वि. चर्चीकतः । सामियव्दात् कथातोः न्नप्रत्ययेन निष्यन्नः ॥ सामिधेनी,स्त्री,(समिधां पाधानी। समिध + "सामिधामाधाने वेख्य ग्।" ४।३।१२०। इत्यस्य वार्त्तिकोत्त्या वेष्यम् । वित्वात् ङोष्।) प्राग्निसमित्राना ऋक्। प्रम्ने ज्वीलने या ऋक् पळाते। तत्पर्थायः । धाय्या २ । इत्यमरः ।२। श्वा (यथा, संदाभारते ।३।१३८ । १६ । "नवैवोत्ताः सामधेन्यः पितृषां

तथा प्राइनेवयोगं विसर्गम्॥" समित्। इति मेदिनी ॥ सामिपीतः, त्रि, पर्देपानकतः। सामिशस्तात् पाधातीः न्नप्रत्ययेन निष्यतः॥ सामिभुताः, ति,पर्धभुताः । सामिशव्दात् भुज-धातीः क्तप्रत्ययेन निष्यवः॥ (यया, रघुः। 139139

"वन्नभाभिक्पस्त्य चिकिरे सामिभुक्तविषया समागमा:॥") सामीची, स्त्री, वन्दना । इति हारावली ॥ सामीप्यं, क्री,(समीपस्य भावः । समीप् + चतुः र्वर्णादिलात् खञ्।) समीपलम्। नेकटाम्।

"वः करामीप्यसाद्यसाक्ष्यानुक्रमिड् षु ॥" इति सुग्धवीधव्याकरणम् ॥

चित्रकरणविश्रेषः। चाधारभेदः। यथा,-"सामीपाञ्चेषविषयैर्व्याप्ताधारयत्विधः।"

इति कारके मुख्यवीधव्याकरणम्॥ सामुद्रं, क्ली, (समुद्रे भवम् । अण् ।) समुद्र-लवणम्। इति हेमचन्द्रः॥ करकच् इति भाषा। तत्पर्थायः।

"सामुद्र' यत्तु सवणं विकुटं कड़कच तत्॥" द्रति रब्नमाना॥

चस्य गुषाः।

"सामुद्रं लवणं पाने नात्युष्णमविदाहि च। भेदनं मधुरं स्निष्धं शूलघं नातिपित्तलम्॥"

द्रति राजवन्नभः॥

श्रन्यत् ससुद्रलवण्यञ्दे द्रष्टव्यम् ॥ * ॥ समुद्रफेनम्। इति राजनिर्घय्टः॥ (समुद्रे ष क्षिणा प्रोक्तमिति। यण्।) देइचिक्रम्। इति मेदिनौ॥ (तक्षचणान्वितश्रव्यविशेषः।

इति केचित्॥) ससुद्रजाते, वि। इति च मेदिनी ॥ (पं, समुद्रगामी बिवाक । यथा, याज्ञवल्को । २ । ३८ । "कान्तारगास्तु दशकं सामुद्रा विशवं शतम्। दयार्थी सकतां हिंदं सर्वे सर्व्यास जातिषु ॥" सम्बाविशेषः। यथा, सुत्रुते। ५। ८। "मगकाः सामुद्रः परिमग्डलो हस्तिमगकः क्रणः पाब्वेतीय इति पञ्च तैर्दष्टस तीव्रकण्ड-दंगः शोषय । पार्वतीयस्त कीटैः प्रायहरै स्तुव्यवच्याः ॥" श। देशविशेषः । यथा, मार्क-एड ये। ५८। १३।

"प्राग्च्योतिषाः सनीहित्याः सामुद्राः पुरुषा-

वर्डमानाः कोशलाय मुखे कूर्मस्य संख्यिताः॥") सामुद्रकं,क्री, (सामुद्रमेव । खार्घे कन् ।)समुद्र-लवणम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ समुद्रोत्तस्त्रोप्-खचणप्रयः । तद्विवरणं यया.--

यीक्षण उवाच। "कोह्यः पुरुषो वन्छोऽवन्छो वा कोह्यो भवेत बान्या वा बोह्यो मस्या महिता वाचि कीहशी ॥

महेग उवाच । शृत् काषा प्रवच्छामि समुद्रवचनं यथा। बचणन्तु मनुष्याणां एकैकेन वदाम्यहम्॥ वासभागे तु नारीणां दिचले पुरुषस्य च। निहिष्टं लच्च तेषां समुद्रेण यथोदितम्॥ पूर्वमायुः परीचित पश्वात्वच्यमेव च। श्रायुद्दीनं नराणाञ्चेत् लचणैः किं प्रयो-जनम ॥"

श्रय पुरुषलच्यम्। "पञ्चदीषं चतुर्ऋखं पञ्चसूत्रमं षड्यतम्। सप्तरक्तं विगभीरं विविधाखं प्रशस्त्रते॥ बाहुनेबहयं कुची दी तु नासा तथैव च । स्तनयोरन्तरचैव पश्चदीर्घं प्रशस्त्रते॥ यौवाय कर्णो एष्टञ्च इस्ते जङ्घे सपूजिते। चलारि यस्य इस्वानि पूजां प्राप्नोति नित्यशः स्चाण्यङ्गिष्वाणि दन्तकेशनखलचः। पश्च सुद्धाणि येषां हि ते नरा दीर्घजीवनः॥ नासा नेवच दन्ताच बनाटच ग्रिरस्तथा। हृदयश्चेव विज्ञेयसुन्नतं षट् प्रशस्ति ॥ पाणिपादसकी रत्ती नेवान्तरनखान च । तालुकोऽधरजिहा च सप्तरक्षं प्रशस्त्रते॥ खरो बुद्धि नाभिस विगमीरमुदाद्वतम । उर: शिरो सलाटच विविस्तीर्ण प्रशस्ति॥

कटिवियाना वहुपुत्रभागी विशालहस्तो नरपुङ्गवः स्थात्। उरो विशालं धनधान्यभागी शिरो विश्वालं नरपूजितः स्थात्॥ न श्रीस्थजति रत्नाङ्गं नार्थः कनकपिङ्गलम्। दीघंबाइं न चेखर्यं न मांसीपचितांसकम । कदादिइन्तुरी मूर्खः कदाचित् लोमशः सुखी।